

UOHSX00DNYYY

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0096/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-21701/2020/321/HBa

Brno 16. července 2020

V řízení o rozkladu ze dne 20. 5. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 21. 5. 2020, jenž byl podán obviněným –

- **Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace**, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8,

proti výrokům I a V rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0118/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13530/2020/523/JMa ze dne 6. 5. 2020, vydanému ve věci možného spáchání dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b), jednoho přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) a jednoho přestupku podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „**PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

I.

Výrok I rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0118/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13530/2020/523/JMa ze dne 6. 5. 2020 **měním** tak, že nově zní:

Obviněný – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, v rozporu s § 36 odst. 3 ve spojení s § 211 odst. 4 citovaného zákona **poskytl pouze název elektronického nástroje bez dalších podrobností nebo odkazů**, a dne 16. 11. 2018 zadal veřejnou zakázku, kdy na její předmět plnění uzavřel „Smlouvu na dodávku dvou sanitních vozidel“ s vybraným dodavatelem SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy.

II.

Výrok V rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0118/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13530/2020/523/JMa ze dne 6. 5. 2020 **potvrzuji**

a podaný rozklad **zamítám**.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále též „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu, a pro zvláštní postupy podle části šesté, zahájil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0118/2020/VZ (dále jako „**správní řízení**“) s obviněným – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 (dále též „**obviněný**“ nebo též „**zadavatel**“) – dne 17. 3. 2020, kdy byl příkaz č. j. ÚOHS-08674/2020/523/Jma ze dne 16. 3. 2020 doručen obviněnému.
2. K vydání příkazu přistoupil Úřad poté, kdy při prošetření postupu obviněného coby zadavatele zjistil, že se obviněný při zadávání veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, ve vztahu k posouzení zadávacího řízení na veřejnou zakázku se jedná o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v tomto smyslu dle § 53 odst. 1 zákona. Ve vztahu k posouzení odpovědnosti za přestupky a určení druhu a výměry sankce, resp. správního trestu se jedná o znění zákona účinné ke dni spáchání přestupků.

dne (dále jen „**veřejná zakázka**“) dopustil dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona (výroky I a II příkazu), jednoho přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona (výrok III příkazu) a jednoho přestupku podle § 269 odst. 2 zákona (výrok IV příkazu), za což Úřad příkazem obviněnému uložil pokutu v úhrnné výši 45 000 Kč (výrok V příkazu).

3. Proti příkazu podal obviněný odpor, jímž byl příkaz zrušen, a ve věci proběhlo správní řízení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 6. 5. 2020 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0118/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13530/2020/523/JMa ze dne 6. 5. 2020 (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I shledal, že se obviněný dopustil přestupku tím, že v rozporu s § 36 odst. 3 ve spojení s § 211 odst. 4 zákona neposkytl dodavatelům v rámci zadávacích podmínek veškeré informace technické povahy stran elektronického nástroje. Výrokem II shledal obviněného vinným tím, že nedodržel § 115 odst. 1 ve spojení s § 53 odst. 6 zákona a zásadu transparentnosti, neboť nestanovil konkrétně způsob hodnocení nabídek podle dílčích kritérií. Výrokem III shledal obviněného vinným tím, že v rozporu s § 217 odst. 5 zákona nezveřejnil na profilu zadavatele řádně a včas zprávu zadavatele týkající se veřejné zakázky. Výrokem IV shledal Úřad, že se obviněný dopustil přestupku i porušením § 219 odst. 1 zákona, neboť nezveřejnil řádně a včas smlouvu na veřejnou zakázku. Výrokem V uložil obviněnému za sbíhající se přestupky pokutu ve výši 45 000 Kč a výrokem VI mu uložil rovněž uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
5. Výrok I napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že z § 211 zákona plyne povinnost zadavatele poskytovat v zadávací dokumentaci konkrétní údaje. Obviněný však neposkytl uchazečům technické údaje včetně kódování a šifrování k elektronickému nástroji. Tyto údaje jsou však nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro elektronické podání nabídek. Obviněný neposkytl informace týkající se nutnosti registrace v elektronickém nástroji pro podání nabídek, požadavků na HW a SW vybavení nutné pro podání nabídek, maximální velikosti vkládaných souborů, šifrování nabídek v souladu vyhláškou č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody (dále též „**prováděcí vyhláška**“). Neposkytl ani odkaz na nápovědu k použitému elektronickému nástroji, která by uvedené informace obsahovala.
6. Výrok V napadeného rozhodnutí odůvodnil Úřad zejména závažností přestupků, jejich souběhem a ekonomickými poměry obviněného.

III. Rozklad obviněného

7. Napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno 6. 5. 2020, rozklad byl podán 21. 5. 2020, tedy v zákonné lhůtě. Rozklad napadá toliko výroky I a V napadeného rozhodnutí.
8. Dle § 82 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) v případě, že odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. Uvedené ustanovení se dle § 152 odst. 5 správního řádu použije i na řízení o rozkladu, nevylučuje-li to povaha věci.

9. V případě výroků II, III a IV jde o samostatně stojící výroky o vině, které nejsou rozkladem napadeny. V případě výroku VI jde o výrok o nákladech řízení, který je závislý na výroku o vině, v tomto případě na třech již pravomocných výrocích. Výroky II, III a IV a VI napadeného rozhodnutí tak nabyly právní moci dnem následujícím po posledním dni lhůty k podání rozkladu, tedy 22. 5. 2020.

Námítky rozkladu

10. Zadavatel v rozkladu především namítá, že zákon je třeba brát v materiálním pojetí sledujícím jeho účel. Ustanovení § 211 odst. 4 zákona a § 5 prováděcí vyhlášky jsou klíčová. Jejich účelem je, aby zadavatel poskytl dodavatelům informace v takové míře, aby byli schopni podat nabídky. Obviněný do zadávacích podmínek vložil odkaz na elektronický nástroj zadavatele. V elektronickém nástroji jsou dostupné všechny informace dle jmenovaných ustanovení tak, aby byli dodavatelé s to podat nabídku. Do odporu vložil obviněný výstřížek z obrazovky elektronického nástroje v podobě, ve které jej vidí dodavatelé, pokud na odkaz v zadávacích podmínkách kliknou; z výstřížku je jasně patrné, že mají potřebné informace k dispozici, takže není pravdivý bod 32 rozhodnutí, že obviněný na informace dle ust. § 214 odst. 4 neodkázal. Zadavatel svou povinnost splnil tím, že do zadávacích podmínek uvedl odkaz, na němž měli dodavatelé možnost v případě nejasností informace nalézt.
11. Dle obviněného se Úřad ve svém výkladu ust. § 211 odst. 4 dopouští výkladové libovůle, neboť z něj nelze seznat žádnou povinnost zadavatele informovat dodavatele např. o tom, že je třeba se v elektronickém nástroji registrovat (bod 33 rozhodnutí), jak dlouho tento proces trvá apod. Úřad nemůže jmenované ustanovení dle názoru obviněného nad vůli zákonodárce vykládat specifickým, nepředvídatelným způsobem.
12. Při ukládání pokuty Úřad nepoužil absorpci – vede s obviněným několik řízení, ale pokuty kumuluje. Úřad rovněž nedostatečně refletoval obviněným podaný odpor, když toliko do svého tradičního a de facto pro všechny obviněné stejného zdůvodnění výše a způsobu stanovení výše pokuty vychází pouze z argumentu, že obviněný sice možná má na účtu málo peněžních prostředků, ale den předtím jich měl dostatek (bod 106 rozhodnutí). Z takové Úřadem předestřené argumentace rozhodně nelze dovodit, stejně jako z výše obratu obviněného, že pokuta by měla pro obviněného likvidační charakter (výše obratu sama o sobě neříká nic o likvidační povaze resp. rdousícím efektu vyměřené sankce).

Návrh rozkladu

13. Obviněný v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí ve výrocích I a V zrušil a věc vrátil prvnímu stupni k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných

souvislostech jsem ve smyslu § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon o přestupkové odpovědnosti**“), přezkoumal správnost a zákonnost výroků I a V napadeného rozhodnutí a správného řízení, které jejich vydání předcházelo, v celém rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

16. Ač výrok I napadeného rozhodnutí vychází ze správného právního posouzení, jeho podoba nemůže obstát, protože dochází k jeho změně. Ve zbytku však výroky I a V potvrzují, neboť je považují za zákonné a správné, a podaný rozklad zamítám.

V. Ke změně výroku I napadeného rozhodnutí

17. Ve výroku I klade napadené rozhodnutí obviněnému za vinu, že neposkytl uchazečům technické údaje o používaném elektronickém nástroji ve smyslu § 211 odst. 4 zákona.
18. Podle tohoto ustanovení je zadavatel povinen při elektronické komunikaci v zadávacím řízení poskytnout dodavatelům k dispozici *veškeré informace technické povahy včetně kódování a šifrování, které jsou nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro elektronické podání nabídek a žádostí o účast*. Z ustanovení § 5 odst. 2 prováděcí vyhlášky vyplývá, že ve formuláři nebo ve výzvě, jejíž náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 6 k zákonu, zadavatel uveřejní *elektronickou adresu pro podávání nabídky*.
19. Zadavatel v posuzovaném případě – dle vlastního tvrzení – svou povinnost splnil ve dvou bodech zadávací dokumentace, a to v bodu 3.7., kde uvedl, že *„zveřejňuje zadávací dokumentaci na profilu zadavatele v elektronickém nástroji TenderArena, kde budou rovněž poskytovány případné dodatečné informace“*, a v bodu 11.1., v němž k podmínkám podání nabídek uvádí, že *„se podávají v elektronické podobě prostřednictvím elektronického nástroje TenderArena“*.
20. Pokud napadené rozhodnutí shledává popsaný postup zadavatele nedostatečný, oponuje mu zadavatel tím, že v zadávací dokumentaci je odkaz na zadavatelem používaný elektronický nástroj a všechny nezbytné informace jsou v elektronickém nástroji přístupné.
21. Pro rozhodnutí ve věci je třeba zabývat se tím, co je „ideálním“ splněním povinností dle § 211 odst. 4 zákona, co je ještě splněním povinností dle tohoto ustanovení a co jím již není.
22. V prvním – ideálním – případě by zadavatel splnil své povinnosti dle § 211 odst. 4 zákona tím, že by do zadávací dokumentace v podstatě překopíroval veškeré informace, které se týkají dodavatelské části jím používaného elektronického nástroje, a uvedl i „nečekané“ situace typu délky registrace nového dodavatele do nástroje. Tento výklad zákona se však jeví jako příliš přísný a současně jako ne zcela praktický. Uživatelské příručky elektronických nástrojů jsou dokumenty jednak poměrně rozsáhlé, jejichž přebírání do zadávací dokumentace by ji extrémně zneprůhledňovalo, jednak průběžně aktualizované v souvislosti s vnitřními změnami el. nástrojů.
23. V praxi zadavatelé postupují zpravidla mírnější cestou, tzn. uvádí v zadávací dokumentaci základní informace v obecných obrysech (např. jaký el. nástroj zadavatel využívá nebo že je nezbytné se do něj registrovat včetně základních informací o kódování a šifrování), které zákon požaduje a které posléze doplní vhodným odkazem např. přímo na webové stránky

el. nástroje což dodavatele nutně vede k tomu, že si detailní informace vyhledávají právě na webech konkrétních elektronických nástrojů.

24. Vzhledem k tomu, že se dodavatelé pro využití elektronického nástroje musí každopádně seznámit s řadou jeho technických detailů, které už přesahují rozsah zadávací dokumentace jakož i požadavky § 211 odst. 4 zákona a prováděcí vyhlášky, jeví se, že pro splnění této informační povinnosti je praktické a požadavky zákona naplňuje to, že zadavatel poskytne informace v podobě specifikace konkrétního elektronického nástroje a funkčního hypertextového odkazu na něj. Takový postup zadavatele pak lze označit – s ohledem na výše uvedené – za minimální standard pro splnění zákonné povinnosti.
25. Ve zde posuzovaném případě však již zadavatel ke splnění své informační povinnosti přistoupil laxně a nejenže neuvedl žádné technické informace dle § 211 odst. 4 zákona, ale neuvedl ani adresu nástroje, natož hypertextový odkaz buďto na podmínky jeho použití, nebo umožňující jednoduchý „proklik“ na takové podmínky.
26. Zadavatel v rozkladu uvádí, že svou povinnost dle § 211 odst. 4 zákona splnil tím, že uvedl odkaz na elektronický nástroj. Toto tvrzení je však v rozporu s obsahem zadávací dokumentace, v nichž žádný konkrétní odkaz obsažen není. Pokud by obsažen byl, nejednalo by se o přestupek. Jakkoliv je totiž posuzovaná situace hraniční, nelze pro účely tohoto případu vykládat zákonný požadavek na poskytnutí konkrétních technických informací tak, že v zadávací dokumentaci postačí uvést název elektronického nástroje, neboť v takovém případě by § 211 odst. 4 zákona byl fakticky vyprázdněn a pozbyl by v uvedeném zákoně smyslu. K tomu jen podotýkám, že ustanovení § 211 odst. 4 zákona vychází z čl. 22 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek, podle něhož *subjektům, které mají zájem, musí být k dispozici informace, které se týkají specifikací nezbytných pro podávání nabídek a žádostí o účast elektronickou cestou, včetně kódování a datování.*
27. Výrok I napadeného rozhodnutí pak byl dle návrhu rozkladové komise změněn v popisu skutku, v souladu se závěry posouzení věci obsaženými v tomto rozhodnutí tak, že obviněný nesplnil svou povinnost dle § 211 odst. 4 zákona ani v minimální akceptovatelné míře, kterou je uvedení odkazu na konkrétní elektronický nástroj či uvedení podrobností ohledně fungování el. nástroje.
28. V této souvislosti je třeba na věc pohlížet i z dodavatelského hlediska. Zadavatel používá pro administraci zadávacího řízení zpravidla jeden elektronický nástroj, s jehož použitím je v detailu obeznámen. Dodavatelé však musí využívat celou řadu elektronických nástrojů, neboť si nevybírají nástroj, nýbrž zakázku. Technické podmínky použití jednotlivých nástrojů se pak mohou i podstatně lišit a pro dodavatele je tak situace obtížně přehledná a hůře předvídatelná. Smyslem zákona (stejně jako podkladové evropské legislativy) však obecně je umožnit účast co možná nejširšího okruhu dodavatelů (včetně těch malých a středních). Splnění povinnosti dle § 211 odst. 4 zákona by právě takovým „neznalým“ dodavatelům, mělo poskytnout vodítko jak se skrze el. nástroj o zakázku ucházet („ideální“ splnění povinnosti), nebo alespoň ukázat, kde takové informace dodavatelé naleznou („minimální“ splnění povinnosti).
29. Mohlo by se zdát, že rozdíl mezi uvedením názvu elektronického nástroje a uvedením hypertextového odkazu je minimální, zvláště jde-li o tak používaný nástroj, jakým je

TenderArena. Zde je však třeba mít na paměti, že nastavení minimálních požadavků musí být stejné pro všechny nástroje, tedy i pro nové či méně používané. Informace, kterou zadavatel dle § 211 odst. 4 zákona poskytuje, tedy musí být takového charakteru, aby byl dodavatel schopen elektronický nástroj jednoznačně identifikovat a technické podmínky jeho použití bez obtíží dohledat. Mezi jednotlivými elektronickými nástroji nelze v tomto kontextu dělat rozdíly či výjimky jednak proto, že pro takový postup zákon nedává žádný podklad, jednak proto, že širě obeznámení dodavatelů s různými nástroji se mohou podstatně lišit.

VI. K ostatním námitkám rozkladu

K výkladové libovůli

30. Obviněný dále v rozkladu namítá, že se Úřad při popisu povinností dle § 211 odst. 4 zákona dopouští výkladové libovůle, neboť z něj dovozuje i povinnost zadavatele informovat dodavatele např. o tom, že je třeba se v elektronickém nástroji registrovat (bod 33 rozhodnutí), jak dlouho tento proces trvá apod.
31. K této dílčí rozkladové námitce uvádím, že jakýkoliv závěr ohledně její důvodnosti nemůže zvrátit celkový závěr o porušení povinností zadavatele při poskytování informací dle § 211 odst. 4 zákona. Informace o registraci a jejím trvání jsou totiž jen dvěma položkami z celkového výčtu informací, které v zadávací dokumentaci objektivně absentují a nejsou nahrazeny ani příslušným odkazem.
32. Zadavateli lze v tomto bodě přisvědčit v tom, že v případě těchto informací (registrace a její trvání) nejde o informace čistě technického charakteru a je otázkou, zda je lze pod § 211 odst. 4 zákona podřadit.
33. Je-li však na situaci nahlíženo z pozice dodavatele, platí, co bylo výše řečeno, totiž že zatímco zadavatel používá pro administraci zadávacího řízení zpravidla jeden elektronický nástroj, dodavatelé jsou nuceni se podřizovat volbám zadavatelů a orientovat se v řadě těchto nástrojů, jejichž uživatelské podmínky se více či méně liší. Informace o povinnosti se registrovat a zejména pak informace o délce registrace může být pro podání nabídky zcela zásadní. V případě TenderAreny totiž registrace i v pracovních dnech může trvat až 48 hodin, což je v českém prostředí, kdy jsou nabídky podávány začasť až těsně před uplynutím lhůty pro jejich podání, doba rozhodující.
34. Ačkoliv informace o povinnosti registrace a zejména o jejím trvání již nelze jednoznačně podřadit pod informace technické povahy ve smyslu § 211 odst. 4 zákona, lze jejich uvádění doporučit v souladu s požadavkem, aby zadavatel postupoval s péčí řádného hospodáře, který usiluje o vyšší počet nabídek a o to, aby nebyli případní dodavatelé z účasti v zadávacím řízení vyloučeni již předem z důvodu nezkušenosti s konkrétním elektronickým nástrojem.

K námitce kumulace pokuty

35. Zadavatel dále napadá pokutu, a to jednak co do formální správnosti jejího uložení, tak co do její výše coby příliš vysoké až likvidační.
36. Namítá-li zadavatel, že Úřad porušuje zásadu absorpční, vede se zadavatelem několik správních řízení a uložené pokuty napříč řízeními kumuluje, není tato námitka důvodná. Se zadavatelem jsou vedena správná řízení, která zadavatel v rozkladu jmenuje, nicméně rozhodnutí v těchto správních řízeních byla vydána až po vydání napadeného rozhodnutí. To

ostatně shledal i Úřad, který v bodu 100 napadeného rozhodnutí konstatuje, že obviněný nebyl v minulosti trestán za přestupky, které by byly v souběhu s nyní posuzovanými pochybeními.

37. Námitka kumulace pokut, kterou obviněný zakládá výhradně na dosud neskončených prvostupňových řízeních, se z povahy věci nemůže vztahovat k sankci uložené v tomto řízení, nýbrž až k řízením a sankcím uloženým později – v řízeních, kterými obviněný argumentuje. Až při vydání rozhodnutí pozdějších, než je napadené, totiž lze zkoumat souběh přestupků obviněného a přihlížet při ukládání dalších sankcí k sankcím již uloženým.

K výši pokuty

38. Jako nedůvodné shledávám i námitky vůči výši pokuty. Úřad se při ukládání pokuty zabýval jednotlivými přestupky, jejich závažností a limity pokut, které by přicházely v úvahu, byly-li by ukládány za jednotlivá pochybení. V těchto úvahách jsem neshledal žádného pochybení. Úřad vzhledem k souběhu přestupků aplikoval absorpční zásadu a pokutu ukládal podle sazby pro nejpřísněji trestný přestupek (přestupek uvedený ve výroku IV napadeného rozhodnutí).
39. Sazba nejpřísněji trestného přestupku činí 1 000 000 Kč a sankce je ukládána ve výši 45 000 Kč. Uložená pokuta tak činí 4,5 % zákonné sazby (!), což je naprosto minimální výše, až symbolická, jde-li o pokutu nejen za nejzávažnější přestupek, ale i za další tři sbíhající se přestupky (výroky o vině I, II a III napadeného rozhodnutí).
40. Obviněný považuje pokutu za příliš vysokou i z důvodů svých neuspokojivých ekonomických poměrů. Těmi se zabýval Úřad v bodu 106 napadeného rozhodnutí a s jeho úvahami včetně toho, že zůstatek na účtu nevypovídá ničeho o stavu hospodaření obviněného, souhlasím. Za rozhodující ukazatel je nutno – tak jako v ostatních případech – brát obrat zadavatele, popř. jeho rozpočet.
41. Ze závěrečného účtu zřizovatele obviněného pro rok 2018 vyplývá, že obviněný dosáhl výnosů přes 1 mld. Kč., podobně jako v roce předcházejícím. Za této situace činí výše pokuty toliko 0,004 % obratu obviněného a nelze ji považovat za likvidační. V této souvislosti podotýkám, že ani předlužení právnických osob či jejich dlouhodobé ztrátové hospodaření není dle ustálené judikatury považováno za důvod pro rezignaci na uplatnění veřejného zájmu na řádném veřejném zadávání.

VII. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a rozkladových námitek zadavatele, na základě zjištění, že Úřad postupoval při rozhodnutí o pochybení zadavatele v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí v napadených výrociích I a V. Ke změně napadeného rozhodnutí jsem přistoupil zejména proto, že pro splnění povinnosti zadavatele dle § 211 odst. 4 zákona se jeví poskytnutí konkrétního odkazu na podmínky elektronického nástroje jako splnění zákonné povinnosti, které dostojí požadavku zákona i maximální jednoduchosti zadavatelské praxe.
43. V posuzovaném případě bylo stěžejní otázkou posouzení toho, co lze ještě považovat za poskytnutí technických informací ve smyslu § 211 odst. 4 zákona. V tomto ustanovení zákon požaduje, aby zadavatelé poskytovali „veškeré informace technické povahy, včetně kódování

a šifrování, které jsou nezbytné pro elektronickou komunikaci“. V praxi zadavatelé přistupují k plnění této povinnosti různým způsobem, od velmi podrobných výčtů uvedených přímo v zadávací dokumentaci až po „prokliky“ do elektronických nástrojů, v nichž se požadované informace nacházejí. To, zda zadavatel svou povinnost poskytnout technické informace splnil, je třeba posoudit především podle toho, zda způsob, jakým informace poskytl, plní účel zákona, totiž to, aby byly informace pro uchazeče komfortně dostupné. Úřad vykládá povinnost poskytnout informace dle § 211 odst. 4 zákona poměrně široce a spokojuje se i s hypertextovým odkazem na stránky elektronického nástroje uvedeným v zadávací dokumentaci. Takový rozsah informací je třeba považovat za zcela minimální standard, kdy lze jen uvítat, aby zadavatel i jiné informace, které jsou pro dodavatele podstatné, uvedl již v zadávací dokumentaci.

44. V posuzovaném případě však zadavatel v zadávací dokumentaci jen dvakrát uvedl, že zadává v el. nástroji TenderArena a tamtéž se podávají nabídky. Dle názoru předsedy Úřadu takovéto konstatování bez jakéhokoliv bližšího údaje či odkazu se již s požadavky § 211 odst. 4 zákona míjí a zadavatel tak své povinnosti poskytnout technické informace k elektronické komunikaci nedostál.
45. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy